

Topkok Kim

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen
eenvoudigcommuniceren.nl
lezenvooriedereen.be

Topkok Kim is het achtste deel in de reeks *Het talent van ...*, een hartverwarmende serie voor jongeren van 10-13 jaar, geschreven in makkelijke taal (onder 1F/AVI midden 7).

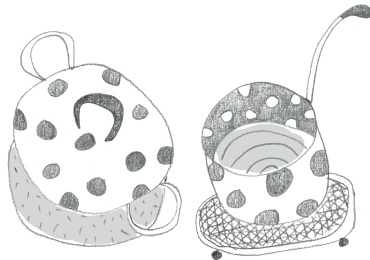
Tekst: Annemarie van den Brink
Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren
Illustraties: Jitske Wadman
Coverbeeld: Shutterstock
Druk: Easy-to-Read Publications

© 2021 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978-90-8696-574-8
NUR 286

Topkok Kim

Annemarie van den Brink

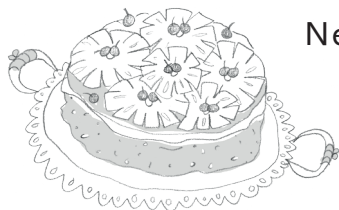

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Inhoud

Dushi	7
Ik (k)ook!	12
Like Lena	17
Niet oké	22
Vet	27
Naar voren!	32
Kookvlog	37
Nieuws	42
Slappe hap	47
Pika	52
Geel, roze, blauw, wit.....	57
De knop om.....	61
Verrassing	65
Viral	70
Vijf sterren	75
Neel!!!	80
De Aanhouder Wint	85
Droom	90

Dushi

‘Heb je alles, dushi?’, vraagt Kims moeder.

‘Boeken, agenda, lunch?’

Kim zucht. Ze heeft alles al drie keer gecheckt.

‘Dushi’ betekent ‘schatje’ in het Papiaments, de taal van het eiland Curaçao. Haar ouders en oma zijn daar geboren. Kim vindt ‘dushi’ altijd fijn klinken, behalve nu. Mama doet net alsof ze een kleuter is.

‘Komt goed’, zegt ze.

Maar als Kim in mama's vermoeide ogen kijkt, vergeet ze haar irritatie. Speciaal voor Kims eerste dag in de brugklas heeft mama Johnny cakes gebakken. Kim is gek op die zoete Antilliaanse broodjes.

'Lief van je, mam. Ik moet gaan, tot vanmiddag!'

'Ik weet niet of we er dan zijn. Vergeet niet dat je voetbaltraining hebt!'

In de gang botst ze tegen papa.

'Sorry', zegt hij. 'Ik zat met mijn gedachten ergens anders.'

'Bij Pika zeker', zegt Kim. Pika is het eettentje van haar ouders, in het winkelcentrum.

'Geen zorgen, dushi. Geniet jij maar van je eerste schooldag.'

Het is maar tien minuten fietsen naar het Stercollege. Toch kun je je in tien minuten zorgen maken over heel veel dingen.

Over de wallen onder je moeders ogen, de stress van je vader en over je nieuwe school. Van de basisschool is zij de enige die naar het Stercollege gaat. Wat als ze niemand in haar klas leuk vindt? Of als niemand háár leuk vindt?

Net als ze langs haar voetbalclub DAW fietst, wordt achter haar hard gebeld. Een meisje met ontplofte krullen haalt haar in op een knalgele fiets. Ze heeft één hand aan het stuur. Met haar andere hand houdt ze haar telefoon vast. Ze praat tegen het scherm. Kim kan een paar woorden verstaan. ‘Hallooo, allemaal! Ik ben nu op weg naar mijn nieuwe school. Zooo spannend!’ Zou zij ook naar het Stercollege gaan?

Kims hart bonkt als ze haar fiets even later in de fietsenkelder naast de knalgele fiets zet.

In de gang staat ze stil bij een poster met een ster. Er staat op: *Jij bent onze ster!*

Het eerste uur hebben ze Nederlands. Achter in het lokaal ziet Kim het meisje met de ontplofte krullen. ‘Ik kom naast jou zitten, goed?’, vraagt Kim. Het meisje reageert niet.

‘Oké, ik zit nu in de klas’, zegt ze tegen haar telefoon. ‘Mijn eerste dag op het Stercollege. Dag, leuke volgers!’

Ze zwaait naar haar schermpje.

‘Hoi’, probeert Kim nog een keer. Maar op dat moment komt de docent Nederlands binnen.

‘Welkom, nieuwe sterren!’

Hij deelt aan iedereen een papieren ster uit. Je moet erop schrijven waar je volgens jezelf een ster in bent.

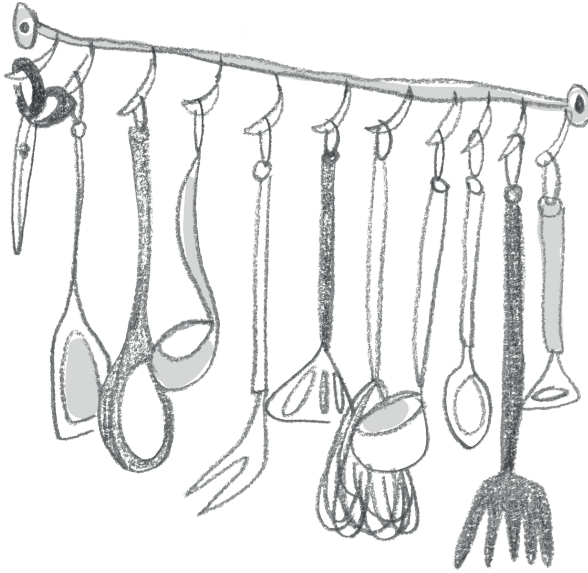
Kim weet het meteen. Koken en voetballen. Ze gluurde bij het meisje naast haar. ‘Vloggen’.

IK (K)OOK!

Het tweede uur staat er kookles op het rooster. De kooklessen zijn de reden dat Kim voor het Stercollege heeft gekozen. Niet zo gek, met ouders die een eettentje hebben. En met oma Margarita op Curaçao, die elke week haar beste kooktips doorbelt.

In het kooklokaal kijkt Kim haar ogen uit. Aan de ene kant staan schooltafels met stoelen.

Maar het grootste deel van het lokaal bestaat uit een megakeuken. Ze telt vijf kookeilanden met aanrechten, fornuizen, ovens en spoelbakken. En ook een paar koelkasten en vaatwassers. Boven de blinkende aanrechten bungelen lepels en gardes in alle soorten en maten. Onder in de open kastjes staan stapels borden, bekers, glazen en bakken vol bestek.

‘Goedemorgen, sterrenkoks!’

Een jonge docent komt de klas binnen.

Op zijn shirt staat: IK (K)OOK!

‘Ik ben Julian. Heel lang wist ik niet wat ik wilde worden. Daarom ben ik eerst gaan reizen. Ik ben overal geweest. Het allerleukste van mijn wereldreis vond ik het eten. Al die geuren, die kleuren, die smaken!’ Julian kijkt er dromerig bij.

‘Voor ik op reis ging, kon ik alleen een ei bakken en soep koken. Toen ik terugkwam, kon ik groente stoven, visjes roosteren, en de lekkerste limonade maken van kokosnoten en verse vruchten. Daarna wist ik wat ik wilde worden: kok. Maar nóg liever docent koken. Om met leerlingen zoals jullie van elke les een kookfeestje te maken. En ... tada! Hier sta ik dan!’

Kim wordt vrolijk van Julian. Ze kijkt even opzij naar het vlogmeisje dat een paar tafels verderop zit. Zou zij deze les ook leuk vinden?